

Námítce ad 1. a 3. až 5. musil nss dáti za pravdu. Řízení před I. stolicí se odbylo bez účasti st-logy, jemuž nebyla tedy dána možnost, aby ke skutkovým zjištěním stav. komise a k jejímu posudku zaujal stanovisko. Závada ta nebyla ani v řízení před stolicí II. odstraněna, ačkoli st-l ve svém odvolání namítal, že řízení bylo provedeno bez jeho účasti. V nedostatku tomto spočívá podstatná vada řízení, která st-li znemožnila zaujmouti stanovisko k nálezu a posudku stav. komise i v bodech 3. a 4. ve stížnosti vytýkaných.

Č. 7832.

Zdravotnictví. — Policejní právo trestní: Úřad politický může porodní asistentku zbaviti práva k výkonu praxe pro odsouzení podle § 144 tr. zák., třebaž byla odsouzena podmíněčně.

(Nález ze dne 26. března 1929 č. 24.310/27.)

V ě c: Marie T. v T. (adv. Dr. Alexandr Zalužanský z Prahy) proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy o odnětí práva k vykonávání babické praxe.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítnuto bylo v cestě instanční odvolání st-lčino z výměru osp-é v T., kterýmž byla st-lka na základě § 7 odd. IV. zdrav. hlavního normativu z 2. ledna 1770 zbavena práva k dalšímu vykonávání babické praxe, poněvadž byla rozsudkem kraj. soudu v T. odsouzena pro zločin spoluviny na vyhnání plodu dle §§ 5 a 144 tr. zák. do těžkého žaláře na 3 měsíce a spácháním tohoto deliktu pozbyla důvěryhodnosti a spolehlivosti k výkonu babické praxe potřebné.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané nss uvážil:

Přes to, že úřady správní odvolaly se pouze na ustanovení § 7 odd. IV. hlav. zdrav. normativu z 2. ledna 1770, jest přece zřejmo, — zvláště z toho, že ustanovení to obsahuje pouze předpis rázu materiálního —, že kompetenci svoji k vydání rozhodnutí svých založily na ustanovení § 30 tr. zák. Tak také chápe rozhodnutí jejich st-lka, když proti němu vznáší námítky, čerpané výhradně z tohoto zákonného ustanovení.

Námítku stížnosti, že okr. úřady polit. nejsou vůbec příslušny odnímání porodním asistentkám podle § 30 tr. zák. živnost babickou, poněvadž živnost tu nepropůjčují, jakož i další námítku, že ustanovení toho nelze na živnost babickou použítí proto, že není platného předpisu, jenž by pro výkon tohoto oprávnění požadoval průkaz důvěryhodnosti a spolehlivosti, a poněvadž také není platného předpisu, v němž by odnímání tohoto oprávnění bylo zvláště normováno, neuznal nss důvodnými, setrvav při svém názoru, ježž v souhlase s usnesením odborného plenu ze 16. dubna 1928 vyslovil již v nál. Boh. A. 7373/28 v ten smysl, že v historických zemích tvoří ustanovení § 30 tr. z. samo o sobě dostatečný základ jak co do kompetence tak i co do materiálních podmínek pro odnímání oprávnění porodních asistentek.

Zbývá tedy námitka, že v daném případě nebyly splněny podmínky cit. zákonného ustanovení, poněvadž st-lka, byvši odsouzena podmíněčně, trest si neodpykala. Názor, na němž námitka tato jest založena, t. j. že podmínkou pro odnětí živnosti dle tohoto ustanovení jest odpykání trestu, není správný. Dlužno uvážiti, že trestní zákon pochází z r. 1852, tedy z doby, kdy podmíněné odsuzování nebylo vůbec ještě zavedeno a kde tedy zpravidla každý odsouzenec byl nucen trest jemu přisouzený ihned nastoupiti. Měl tedy zákonodárce zřejmě na mysli tento pravidelný případ, a obratem »po odpykání trestu« nechtěl nic jiného vyjádřiti než pravoplatnost odsouzení, tedy časový termín, kdy zákaz dalšího provozu živnosti bude prakticky nutný, když po dobu trestu odsouzený svoji živnost provozovati nemohl. Ostatně nelze se domysleti, proč by byl za podmínku stanovil právě odpykání trestu, když pravý důvod pro odnětí živnosti, t. j. ztráta důvěryhodnosti a spolehlivosti, může tkvít pouze ve spáchání trestného činu, dokumentovaném odsouzením, a nikoli v odpykání trestu.

Č. 7833.

Elektrisace. — Řízení správní: I. V jakých mezích mají obec a elektrárenský podnik v obci již trvající postavení strany v řízení o připuštění jiného podniku elektrárenského k zásobování průmyslových podniků v obci té elektrickým proudem? — II. O rozdílu mezi elektrickým vedením průchodním a vedením napájecím.

(Nález ze dne 26. března 1929 č. 29.672/28.)

Prejudikatura: Boh. A. 4325/25.

Věc: M.-o-ská elektrářská společnost v M. O. (adv. Dr. Rob. Altbach z Mor. Ostravy) a městská obec M. O. (adv. Dr. Frt. Mruzek z Mor. Ostravy) proti ministerstvu veřejných prací (za zúč. moravsko-slezské elektrárny adv. Dr. Rudolf Mafoš z Moravské Ostravy) o povolení ke zřízení elektrického vedení.

Důvody: Naříkané rozhodnutí, pokud jím bylo rozhodnuto o místní potřebě pro dodávání elektrické energie do Moravské Ostravy, zrušuje se ke stížnosti Moravsko-ostravské elektrářské společnosti v Moravské Ostravě pro vady řízení, a pokud jím bylo rozhodnuto o povaze primárního vedení z jámy Karolininy do Bílovce na území obce Moravské Ostravy ke stížnosti městské obce Moravské Ostravy pro nezákonnost.

V ostatním se stížnosti z části zamítají jako bezdůvodné, z části odmítají jako nepřipustné.

Důvody: Výnosem z 31. ledna 1921 prohlásilo min. veřej. prací podnik mor.-slez. elektráren, akc. spol. (M. S. E.) v M. O. i s postavenými a projektovanými sítěmi podle § 4 zák. z 22. července 1919 č. 438 Sb. za všeužitečný; k zásobování bylo mu přiděleno mimo jiné též území severovýchodní Moravy. Výnosem zsp-é v Brně z 18. května